

پیش‌بینی شدت، پذیرش درد و سطح کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر براساس ویژگی بخشدگی بین فردی

مینا مظاہری*

چکیده

زمینه و هدف: این مطالعه با هدف پیش‌بینی شدت، پذیرش درد و سطح کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر براساس ویژگی بخشدگی بین فردی انجام گرفت.

روش بررسی: این پژوهش به روش همبستگی انجام شد. در این مطالعه از بین بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر مراجعه کننده به مرکز سلامت گوارش شهر اصفهان، ۱۲۳ نفر به شیوه سرشماری، در طی یک مدت معین انتخاب شدند. تشخیص سندرم روده تحریک‌پذیر براساس معیار ROME III توسط متخصص گوارش داده شد. برای جمع‌آوری اطلاعات، از مقیاس‌های بخشدگی بین فردی (IFI)، شدت درد (PI)، پذیرش درد مزمن (CPAQ) و کیفیت زندگی (SF-36) استفاده گردید. داده‌ها با روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تعزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد بین بخشدگی و شدت درد؛ همبستگی منفی و بین بخشدگی، متغیرهای پذیرش درد و کیفیت زندگی؛ همبستگی مثبت معنی‌داری وجود دارد. اما با توجه به تحلیل رگرسیون، عامل کنترل رنجش، بهترین عامل پیش‌بینی کننده برای شدت درد و کیفیت زندگی بود.

نتیجه‌گیری: ویژگی بخشدگی بین فردی و مفاهیم مرتبط با آن می‌تواند در بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر مورد سنجش قرار گیرند و بین این ویژگی و جنبه‌های مهم زندگی که با درد مزمن همراه است، ارتباط وجود دارد. از این‌رو، در جامعه ایرانی که فرهنگ آن با تعالیم مذهبی گره خورده است، اجرای مداخلات مبتنی بر بخاشایشگری در جهت کنترل احساسات، افکار و رفتارهای منفی در روند بهبود علائم جسمی و کیفیت زندگی بیماران مؤثر می‌باشد.

کلید واژه‌ها: روابط بین فردی؛ بخشدگی؛ درد؛ کیفیت زندگی.

لطفاً به این مقاله به صورت زیر استناد نمایید:

Mazaheri M. Prediction of pain intensity and acceptance and quality of life in patients with irritable bowel syndrome based on feature of interpersonal forgiveness. Qom Univ Med Sci J 2015;9(9):26-34. [Full Text in Persian]

دانشجوی دکتری روانشناسی، مرکز تحقیقات روان‌تنی (سایکوسوساماتیک)، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات:

مینا مظاہری، مرکز تحقیقات روان‌تنی (سایکوسوساماتیک)، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی:

mina.mazaheri@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۲/۲۳

تاریخ پذیرش: ۹۴/۱/۳۱

مقدمه

است (۷). در سالهای اخیر، تلاش در جهت شناسایی مکانیزم‌های سازگارانه‌ای بوده تا افراد مبتلا به درد مزمن بتوانند از طریق آنها سلامت روانشناختی و توانایی کارکردی خود را حفظ کنند (۱۵). یکی از این عوامل مثبت، پذیرش است. پذیرش درد به معنای تمایل به درگیرشدن در فعالیتها با وجود حضور درد است و اینکه درد، بدون تلاش برای کنترل یا اجتناب از آن، تجربه شود (۱۶). مطالعات نشان داده‌اند پذیرش در مقایسه با برخی از راهبردهای مقابله با درد، پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای پریشانی و ناتوانی است (۱۷). معنویت، تأثیر بهسزایی بر سلامت و بهزیستی افراد دارد (۱۸) و یکی از مؤلفه‌های مهم، معنویت و بخشدگی است (۱۹). روابط ما با دیگران و تجربیاتی که با یکدیگر در آن سهیم می‌شویم یکی از اصول معنویت و سلامت معنوی است (۲۰). بخشدگی فرآیندی است که در بی خطاها بین فردی ایجاد شده و در طی آن هیجان‌های منفی، شناخت‌ها و رفتارهای همراه با خشم، تنفر و خصومت نیز کاهش می‌یابد؛ در حالی که، هم‌دلی، مهربانی و دلسوزی نسبت به فرد خطاکار، به‌طور همزمان افزایش پیدا می‌کند (۲۱). بخشدگی موجب تغییر در احساس و نگرش نسبت به فرد خطاکار می‌شود (۲۲). بخشدگی ارتباط مثبتی با رضایت از زندگی، عواطف مثبت، مقابله هیجان‌دار و ارتباط منفی با عواطف منفی مانند اضطراب، افسردگی، استرس، خشم و خصومت دارد (۲۳-۲۶). مطالعات نشان داده‌اند بخشدگی؛ خشم و خصومت را در افراد کاهش داده و موجب افزایش سلامت جسمانی و روانشناختی در آنها می‌شود (۲۱). گزارش شده است بخشدگی با فشارخون نیز ارتباط معکوس دارد (۲۷)، و واکنش‌پذیری سیستم قلبی را در پاسخ به استرس کاهش می‌دهد (۲۸، ۲۹). بهبود وضعیت سیستم قلبی در بی خطا یک استرس حاد در افرادی که از بخشدگی بالایی برخوردارند، سریع تر است (۲۸، ۲۷). بدین ترتیب با توجه به پژوهش‌های انجام‌شده، بخشدگی به عنوان یک ویژگی مثبت می‌تواند تنظیم کننده هیجانات منفی بوده و در ارتقای سلامت جسمی و روانی افراد تأثیرگذار باشد.

در مطالعات متعدد، نقش ویژگی‌های شخصیتی مختلف در سلامت جسمی مشخص شده است، اما در مورد نقش ویژگی‌های مثبتی همچون بخشدگی، پژوهش‌ها اندک است و به نظر می‌رسد

سندرم روده تحریک‌پذیر (Irritable Bowel Syndrome, IBS) بیماری مزمنی است (۱) که بر کار، سبک زندگی و سلامت اجتماعی تأثیرگذار است (۲). سندرم روده تحریک‌پذیر با اختلالات روانپردازی زیادی همراه بوده و استرس‌ها و فشارهای روانی، نقش برجسته‌ای در تشید علائم یا شروع دوره جدید این بیماری دارند (۳). علائم به صورت درد یا ناراحتی شکمی همراه با اختلال در دفع و عادات روده ظاهر پیدا می‌کند (۴). درد یا ناراحتی شکمی عود‌کننده، حداقل ۳ روز در ماه و در طی ۳ ماه بروز می‌کند، در حالی که شروع آن ۶ ماه قبل از تشخیص بوده است (۵)، از این‌رو، این درد ماهیتی مزمن دارد. درد یا ناراحتی شکمی، شکایت غالب درمان‌جویان IBS می‌باشد (۶).

درد، تجربه حسی یا هیجانی ناخوشایند است که با آسیب واقعی یا بالقوه مرتبط بوده و دارای دو بُعد حسی و عاطفی است. بُعد حسی درد به شدت درد و بُعد عاطفی آن نیز به میزان ناخشنودی که فرد تجربه می‌کند، اطلاق می‌گردد (۷). این تصور که درد منجر به احساس ناکامی، نگرانی، افسردگی و اضطراب می‌شود، کاملاً مشهود است، بهخصوص اگر درد ماهیتی مزمن داشته باشد. همچنین شواهدی دال بر رابطه علی معکوس وجود دارد، بدین معنی که خلق و هیجان منفی می‌تواند موجب درد یا تشید آن گردد (۸). برای مثال، مطالعات نشان داده‌اند مدیریت ناکارآمد خشم با شدت درد در ارتباط است (۹). علاوه بر این، درد مزمن بر کیفیت زندگی افراد مبتلا به آن، تأثیر منفی دارد (۱۰). در واقع، این درد به دلیل ایجاد استرس قابل ملاحظه، موجب فراخوانی هیجان‌های منفی و کاهش کیفیت زندگی می‌شود (۱۱). در بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر، کیفیت زندگی به شکل چشمگیری پایین است (۱۲)، که این کاهش در ابعاد جسمی، عاطفی، روانی و اجتماعی بیمار به خوبی مشهود بوده است (۱۳). کیفیت زندگی به عنوان یک مفهوم چند بُعدی می‌تواند به عنوان ملاکی در میزان کاهش علائم، بهبود وضعیت سلامتی و کارکردهای روانی اجتماعی در درمان بیماران سندرم روده تحریک‌پذیر مطرح باشد (۱۴). بدین ترتیب، زندگی کردن با درد مزمن مستلزم تحمل فشار عاطفی قابل توجهی بوده و خواست مداوم فرد برای رهایی از آن، در بیشتر اوقات دست‌نیافتنی

تشکیل شده و سوالات آن براساس مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرت (هر گز = ۰ تا همیشه = ۷) ارزیابی می‌شوند. ضرایب همسانی درونی بر حسب آلفای کرونباخ برای عامل اول (تعهدکاری)، ۰/۸۲ و برای عامل دوم (رضایت از درد)، ۰/۷۸ می‌باشد (۳۴).

پرسشنامه کیفیت زندگی SF-36 به عنوان یکی از شاخص‌های بررسی کیفیت زندگی است. این پرسشنامه از ۸ مقیاس که هر یک از ترکیب ۲-۱۰ سوال به دست می‌آیند، تشکیل شده است. دو سنجش به صورت خلاصه از ادغام مقیاس‌ها به دست می‌آید که شامل: سلامت جسمی (عملکرد جسمی، محدودیت جسمی، درد جسمی، سلامت عمومی) و سلامت روانی (عملکرد اجتماعی، مشکلات روحی، سلامت روان و نشاط) می‌باشد. امتیازهای هر مقیاس بین ۱۰۰-۰ متغیر است. صفر بدترین و ۱۰۰ بهترین وضعیت را در مقیاس مورد نظر گزارش می‌کند (۳۵).

پس از انتخاب جامعه آماری و تهیه ابزار پژوهش، پژوهشگر در روزهایی که درمانگاه روان‌تنی گوارش در مرکز فوق‌تخصصی روانپزشکی (مرکز سلامت گوارش) برقرار بود (۳ روز در هفته)، با مراجعته به این درمانگاه، از بین بیماران مراجعته کننده جهت انجام ویزیت روانپزشکی، افرادی را بر حسب معیارهای پژوهش انتخاب کرد (بیماران با تشخیص اختلال عملکردی گوارشی توسط متخصص گوارش به این درمانگاه ارجاع می‌شدند).

وی پس از توضیح در مورد پژوهش و کسب موافقت بیماران برای شرکت در آن، پرسشنامه‌ها را به طور همزمان به آنها داد. جهت رعایت اصول اخلاقی، پژوهشگر به بیماران تأکید می‌کرد که اطلاعات آنها محترمانه خواهد ماند و به صورت گروهی تحلیل می‌شوند. داده‌های جمع‌آوری شده با روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه (Multiple Linear Regression) تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها

در این مطالعه از ۱۲۳ نفر نمونه مورد پژوهش، ۱۰۰ نفر زن و ۲۳ نفر مرد با میانگین سنی $33/9 \pm 10/5$ سال قرار داشتند. میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی نمرات بخشدگی بین فردی (ارتباط مجدد، کنترل خشم، درک واقع‌بینانه) شدت، پذیرش درد و کیفیت زندگی (سلامت جسمی و روانی) در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

در ایران بر روی بیماران گوارشی مطالعه‌ای صورت نگرفته است. از این‌رو این مطالعه با هدف پیش‌بینی درد (شدت و پذیرش) و سطح کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر براساس ویژگی بخشدگی بین فردی انجام شد.

روش بررسی

در این پژوهش به روش همبستگی از بین بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر که به مرکز سلامت گوارش شهر اصفهان مراجعه کرده بودند، ۱۲۳ نفر به شیوه سرشماری، در طی یک مدت معین (۹ ماهه)، انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از: تشخیص سندروم روده تحریک‌پذیر براساس معیار ROME III (۳۱) توسط متخصص گوارش، محدوده سنی بین ۱۸-۶۰ سال، رضایت از شرکت در پژوهش و داشتن سواد کافی برای تکمیل پرسشنامه و نداشتن اختلال روانی حاد (مانیا یا افسردگی شدید).

مقیاس بخشدگی بین فردی، متناسب با ویژگی‌های فرهنگی - اجتماعی ایران ساخته و اعتباریابی شده است و یک مقیاس روا و پایا، برای سنجش میزان بخشدگی خطای دیگران در موقعیت‌های بین فردی می‌باشد. این مقیاس از سه عامل ارتباط مجدد، کنترل رنجش و درک واقع‌بینانه و ۲۵ ماده تشکیل شده که نمره گذاری ماده‌ها به شکل لیکرت ۴ گزینه‌ای صورت می‌گیرد. کسب نمره بالاتر در این مقیاس، نشان‌دهنده توانایی بالا برای بخشدن خطای دیگران است. ضرایب همسانی درونی بر حسب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس و خرده مقیاس آن به ترتیب برابر ۰/۷۷، ۰/۶۶ و ۰/۵۷ برآورد شده است (۳۲).

در این مطالعه، شدت درد با استفاده از خرده مقیاس شدت درد پرسشنامه چند وجهی (PI) در اندازه‌گیری شد. این خرده مقیاس از ۳ سوال تشکیل شده و پایایی و اعتبار آن در بیماران ایرانی مبتلا به درد مزمن تأیید شده است. نحوه پاسخ‌دهی به هر کدام از سوالات در یک مقیاس لیکرتی از ۶-۰ تغییر می‌کند. نمره بالاتر در این مقیاس، نشان‌دهنده درد شدیدتر است (۳۳).

پرسشنامه پذیرش درد مزمن (CPAQ) یک پرسشنامه ۲۰ سؤالی است که به منظور سنجش پذیرش درد تدوین شده است. این پرسشنامه از دو خرده مقیاس تعهدکاری و رضایت از درد

جدول شماره ۱: میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

** $p < .01$

*p>./.δ

*داده‌ها در جدول براساس ضرایب همبستگی می‌باشد.

اما در رابطه با شدت درد؛ مؤلفه کنترل رنجش، بهترین عامل پیش‌بینی کننده بود. از بین مؤلفه‌های بخشدگی این عامل با بخشدگی کل، ارتباط قوی تری داشت (جدول شماره ۱). عامل کنترل رنجش نیز بهترین پیش‌بینی کننده کیفیت زندگی در هر دو بعد جسمانی و روانی آن بود (جدول شماره ۳). با توجه به این یافته‌ها به نظر می‌رسد عامل کنترل رنجش، نقش مهم‌تری را در کنترل شدت درد و کیفیت زندگی، بازی می‌کند.

برای بررسی نقش بخشنودگی بین فردی و مؤلفه‌های آن در پیش‌بینی شدت، پذیرش درد و کیفیت زندگی و ابعاد آن، از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد. براین اساس، مفروضات تحلیل رگرسیون؛ یعنی شاخص‌های تورم واریانس (VIF) و تولرنس (Tol)، هم آزمون شدند. عامل بخشنودگی کل نیز پیش‌بینی کننده پذیرش درد بود و هیچ یک از مؤلفه‌های آن به تنها‌بی قدر به پیش‌بینی پذیرش درد در بیماران نبود (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۲: خلاصه تراجم تحلیل رگو سیون در رابطه با پیش‌بینی شدت و بذیریش درد و پراسس بخشودگی و مؤلفه‌های آن

پذیرش درد										شدت درد				شاخص	
VIF	Tol	p	t	B	VIF	Tol	p	t	B	منبع تغییر				بخشودگی	
۱/۰۰	۱/۰۰	۰/۰۳	-۳/۰	۰/۳	-	-	-	-	-	کنترل رنجش				بخشودگی	
-	-	-	-	-	۱/۰۰	۱/۰۰	۰/۰۰۸	-۲/۷	-۰/۲						

جدول شماره ۳: خلاصه نتایج تحلیل رگرسیون در رابطه با پیش‌بینی کیفیت زندگی و ابعاد آن براساس بخشودگی و مؤلفه‌های آن

بحث

توانایی‌های تنظیم هیجان ممکن است نقش منحصر به فردی در پیش‌بینی جنبه‌های معین سازگاری در افراد مبتلا به درد مزمن داشته باشد (۴۲). بدین ترتیب هر عامل یا ویژگی که موجب تنظیم هیجان خشم گردد، به طبع آن با سلامت جسمی و کیفیت زندگی مرتبط با آن در ارتباط است و بخشش دیگران می‌تواند از جمله این عوامل باشد. تحقیقات نیز نشان داده‌اند تمرین‌ها و نگرش‌های مذهبی (امید، بخشنودگی، رها کردن خصومت و....) با ارتقای سلامت جسمی ارتباط دارند (۲۰). تغییر به بخشایشگری نیز یکی از رایج‌ترین مداخلات معنوی است (۱۸) و بخشش درمانی از طرف تعدادی از محققان به عنوان یک رویکرد جدید جهت کاهش خشم و بازگرداندن سلامت هیجانی توصیف شده است (۴۳)؛ چراکه بخشنودگی، جایگزین کردن هیجان‌های منفی نابخشنودگی به هیجان‌های مثبت و دیگر محور است (۴۴). Karren در مطالعه خود گزارش کرد روان‌درمانی با تأکید بر مسائل بین فردی و بخشنودگی، در درمان بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر مؤثر بوده و پیامدهای مطلوبی را بر درد و اسهال بیماران مقاوم به درمان داشته است (۲۰). علاوه بر این، Wachholt و همکاران معتقد‌نند اعتقادات و تمرین‌های معنوی ممکن است بر ادراک و تحمل درد تأثیرگذار باشد (۴۵). این امر می‌تواند موجب افزایش پذیرش درد در بیماران مبتلا گردد؛ چراکه به نظر می‌رسد این نگرش‌ها، درک واقع‌بینانه از موقعیت و شرایط موجود را در افراد افزایش می‌دهد. بهزیستی بیماران مبتلا به درد مزمن با ادامه فعالیت‌های زندگی که مخصوصاً یک نگرش‌پذیرا نسبت به درد می‌باشد، بهم گره‌خورده است (۴۶). از جمله محدودیت‌های این مطالعه، طرح کمی و استفاده از ابزارهای خودسنجی بود. انجام مطالعات دارای طرح پژوهشی آمیخته (کمی-کیفی) و کاربرد روش‌های سنجشی فراتر از ابزار، پیشنهادهایی به منظور رفع این محدودیت‌ها طی پژوهش‌های آتی است. همچنین، انجام کارآزمایی بالینی به منظور تدوین یک برنامه ارتقای سلامت در این زمینه می‌تواند برای آینده اثربخش باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد ویژگی بخشنودگی بین فردی و مفاهیم مرتبط با آن می‌توانند در بیماران مبتلا به سندرم روده

مطالعه حاضر با هدف بررسی درد (شدت و پذیرش) و کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر بر پایه ویژگی بخشنودگی بین فردی انجام شد. نتایج نشان داد بین ویژگی بخشنودگی بین فردی و برخی از مؤلفه‌های آن با پذیرش، شدت درد و کیفیت زندگی در این بیماران، همبستگی معنی‌داری وجود دارد که در راستای نتایج تحقیقات قبلی است. مطالعات دیگر نیز نشان داده‌اند بخشنودگی با سلامت جسمی و کیفیت زندگی در ارتباط است (۲۷، ۲۹، ۳۰، ۳۶). در مطالعه حاضر در بین مؤلفه‌های بخشنودگی؛ مؤلفه کنترل رنجش، عامل پیش‌بینی‌کننده (محافظت‌کننده)، به خصوص در رابطه با شدت درد، کیفیت زندگی و ابعاد جسمی و روانی آن بود. به نظر می‌رسد این عامل نقش مهم‌تری را در بخشنودگی و در رابطه با شدت درد و کیفیت زندگی بازی می‌کند. در این راستا، مشاهدات بالینی نشان می‌دهد بسیاری از بیماران مبتلا به درد مزمن نمی‌توانند افرادی را که آنها را به هر دلیلی رنجانده‌اند، بیخشنند. در مطالعه‌ای، Carson و همکاران، ارتباط بخشنودگی، درد، خشم و پریشانی‌های روانشناختی را در بیماران مبتلا به کمردرد مزمن مورد بررسی قرار دادند، نتایج نشان داد بیمارانی که نمره بالاتری در متغیرهای بخشنودگی دارند درد، خشم و پریشانی‌های روانشناختی کمتری را تجربه می‌کنند، و حالت خشم در ارتباط بین بخشنودگی و درد، همچنین بخشنودگی و پریشانی‌های روانشناختی، نقش میانجی را بازی می‌کند (۳۷).

علاوه بر جنبه حسی، درد یک تجربه هیجانی نیز محسوب می‌شود (۷) و اجزای عاطفی آن مشتمل بر حالات هیجانی متعددی است که اساساً ماهیت منفی دارند (۳۸). خشم از جمله عواملی است که به میزان زیادی در بیماران مبتلا به درد مزمن مشاهده می‌شود (۳۹). خشم یک احساس طبیعی است، اما اگر کنترل نشود، تخریب‌کننده بوده و می‌تواند در کیفیت زندگی مشکلاتی ایجاد کند (۴۰). نشان داده شده است در بیمارانی که کیفیت زندگی پایینی دارند، مشکلات هیجانی زیاد بوده و خود این مشکلات موجب کاهش هرچه بیشتر کیفیت زندگی می‌شود (۴۱). از طرف دیگر، کارآمدی در تنظیم هیجان با کیفیت زندگی و کاهش احساسات منفی در ارتباط است.

با توجه به این یافته‌ها و نتایج سایر مطالعات در این رابطه، می‌توان نتیجه گرفت در جامعه ایرانی که فرهنگ آن با تعالیم مذهبی گره خورده است، اجرای مداخلات مبتنی بر بخشایشگری در جهت کنترل احساسات، افکار و رفتارهای منفی می‌تواند در روند بهبود علائم جسمی و کیفیت زندگی بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر مؤثر باشد.

تحریک‌پذیر مورد سنجش قرار گیرند و بین این ویژگی و جنبه‌های مهم زندگی که با درد مزمن همراه است، همبستگی وجود دارد. به عبارت دیگر، نتایج بیانگر آن است که بیماران دارای توانایی بالا در بخشش دیگران، شدت درد کمتری را تجربه کرده و این ویژگی به‌طور مثبت با پذیرش درد و ارتقای کیفیت زندگی آنها در ارتباط است.

References:

- Spiller R, Aziz Q, Creed F, Emmaanual A, Houghton L, Hungin P, et al. Guidelines on irritable bowel syndrome: Mechanisms and practical management. Gut 2007;56(12):1770-98.
- Drossman DA, Chang L, Schneck S, Blackman C, Norton WF, Norton NJ. A focus group assessment of patient perspectives on irritable bowel syndrome and illness severity. Dig Dis Sci 2009;54(7):1532-41.
- Salehi M, Afshar H. Psychological factor saffecting on medical condition (psychosomatic disorders). In: S Arman, S Akuchekian, A Ebrahimi, Translator. Isfahan: Oruj; 2002. [Text in Persian]
- Longstreth GF, Thompson WG, Chey WD, Houghton LA, Mearin F, Spiller RC. Functional bowel disorders. Gastroenterology 2006;130(5):1480-91.
- Hillila M. Irritable bowel syndrome in general population: Epidemiology, comorbidity, and societal cost. [PhD Thesis]. Helsinki: Finland, Helsinkli University; 2010.
- McCleary JA. Irritable bowel syndrome pain-related behaviors and pain coping strategies as predictors of women's daily activities. [PhD Thesis]. Philadelphia: College of Osteopathic Medicine, Department of Psychology; 2007. p. 99.
- Gatchel RJ, Turk DC. Psychological approaches to pain management: A practitioner's handbook. The Guilford Press; 1996.
- Wiech K, Tracey I. The influence of negative emotions on pain: Behavioral effects and neural mechanisms. Neuroimage 2009;47(3):987-94.
- Lombardo ER, Tan G, Jensen MP, Anderson KO. Anger management style and associations with self-efficacy and pain in male veterans. J Pain 2005;6(11):765-70.
- Breivik H, Collett B, Ventafridda V, Cohen R, Gallacher D. Survey of chronic pain in Europe: Prevalence, impact on daily life, and treatment. Eur J Pain 2006;(10):287-333.
- Woo K. Chronic wound-associated pain, Psychological stress, and wound healing. Surg Technol Int 2012;22:57-65.
- Lea R, Whorwell PJ. New insight into the psychosocial aspects of irritable bowel syndrome. Curr Gastroenterol Rep 2003;5(4):343-50.
- Testa MA, Simonson DC. Assessment quality of life outcomes. New England J Med 1996;334:835-40.
- Frank L, Kleinman L, Rentz A, Cielsa G, Kim JJ, Zacher C. Health related quality of life associated with irritable bowel syndrome. Clin Ther 2002;24(4):675-86.
- Richardson EJ, Ness TJ, Doleys DM, Banos JH, Cianfrini L, Richards JS. Depressive symptoms and pain evaluations among persons with chronic pain: Catastrophizing, but not pain acceptance, shows significant effects. Pain 2009;147(1-3):147-52.

16. McCracken LM, Vowles K. Acceptance of chronic pain. *Curr Pain Headache Rep* 2006;10(2):90-4.
17. McCracken LM, Eccleston C. Comparison of the relative utility of coping and acceptance-based measures in a sample of chronic pain sufferers. *Eur J Pain* 2006;10(1):23-29.
18. Vest V. Psychotherapy and Spirituality. Shahidi S, Soltanali S, Translator. Tehran: Roshd; 2004. [Text in Persian]
19. Young C, Koopsen C. Spirituality, health, & healing. USA: Slack Incorporated; 2005.
20. Karren KJ, Hafen BQ, Smith NL, Frandsen KJ. Mind/ body health: The effects of attitudes emotions, and relationships. San Francisco: Pearson; 2006.
21. Worthington EL, Wade NG. The social psychology of unforgiveness and forgiveness and implications for clinical practice. *J Soc Clin Psychol* 1999;18:385-418.
22. Anderson N, Bullock M. Forgiveness, a sampling of research results. American psychological association 2006. Available from <http://www.apa.org>. Accessed July 25, 2014.
23. Brown RP, Phillips A. Letting bygones be bygones: Further evidence for the validity of the Tendency to Forgive Scale. *Pers Individ Differ* 2005;38(3):627-38.
24. Seybold KS, Hill PC, Neumann JK, Chi DS. Physiological and psychological correlates of forgiveness. *J Psychol Christ* 2001;20:250-9.
25. Thompson LY, Snyder CR, Hoffman L, Michael ST, Rasmussen HN, Billings LS, et al. Dispositional forgiveness of self, others, and situations. *J Person* 2005;72(2):313-60.
26. Lawler-Row KA, Pifari RL. The forgiving personality: Describinga life well lived? *Pers Individ Differ* 2006;41(6):1009-20.
27. Lawler KA, Younger JW, Piferi RL, Billington E, Jobe R, Edmondson K, et al. A change of heart: Cardiovascular correlatesof forgiveness in response to interpersonal conflict. *J Behav Med* 2003;26(5):373-93.
28. Friedberg JP, Suchday S, Shelov DV. The impact of forgivnesson cardiovascular reactivity and recovery. *Int J Psychophysiol* 2007;65(2):87-94.
29. Lawler KA, Younger JW, Piferi RL, Jobe RL, Edmondson KA, Jones WH. The unique effectsof forgiveness on health: Anexploration of pathways. *J Behav Med* 2005;28(2):157-67.
30. Toussaint LL, Williams DR, Musick MA, Everson SA. Forgiveness and health: Age differences in a US probability sample. *J Adult Dev* 2001;8(4):249-57.
31. Drossman DA, Morris CB, Schneck S, Hu YJB, Norton NJ, Norton WF, et al. International survey of patients with IBS symptom features and their severity, health status treatments, and risk taking to achieve clinical benefit. *J Clin Gastroenterol* 2009;43(6):541-50.
32. Ehteshamzadeh P, Ahadi H, Enayati MS, Heidari A. Construct and validation of a scale for measuring interpersonal forgiveness. *Iran J Psychiatry Clin Psychol* 2011;16(4):443-55. [Full Text in Persian]
33. Asghari Moghaddam M, Gleck N. Psychometric characteristics of pain multidimensional checklist in Iranian population with chronic headache. *Psychology* 2008;18(2):50-72. [Full Text in Persian]
34. McCracken LM, Vowles KE, Eccleston C. Acceptance of chronic pain: Component analysis and a revised assessment method. *Pain* 2004;107(1-2):159-66.
35. Ware JE, Gandek B. Overview of the SF-36 health survey and the International Quality of Life Assessment (IQOLA) Project. *J Clin Epidemiol* 1998;51(11):903-12.

36. Martin LA, Voswick M, Riggs SA. Attachment, forgiveness, and physical health quality of life in HIV + adults. AIDS Care 2012;24(11):1333-40.
37. Carson JW, Keefe FJ, Goli V, Fras AM, Lynch TR, Thorp SR, Buechler JL. Forgiveness and chronic low back pain: A preliminary study examining the relationship of forgiveness to pain, anger, and psychological distress. J Pain 2005;6(2):84-91.
38. Turk DC, Salovey P. Cognitive-behavioral treatment of illness behavior. In Rezaei F. A comparison of the effectiveness of emotion focused cognitive behavioral therapy, and schema therapy on pain, catastrophizing, emotion regulation and quality of life in rheumatoid arthritis patients. [PhD Thesis]. Iran: Isfahan University; 2013. [Text in Persian]
39. Gatchel RJ, Turk DC. Pain psychology. Asghari Moghaddam M, Translator. Tehran: Roshd; 2002. [Text in Persian]
40. Lopez LL, Oden GC. Therole of aspiration level in risky choice: A comparison of cumulative prospect theory and SP/A theory. J Math Psychol 1999;43(2):286-300.
41. Vila G, Hayder R, Bertrand C, Falissard B, De Blic J, Mouren-Simeoni MC, et al. Psychopathology and quality of life for adolescents with asthma and their parents. Psychosomatics 2003;44(4):319-28.
42. Agar-Wilson M, Jackson T. Are emotion regulation skills related to adjustment among people with chronic pain, independent of pain coping? Eur J Pain 2012;16(1):105-14.
43. Enright RD. Forgiveness is a choice. A step by step process for resolving anger and restoring hope. USA: American Psychology Association; 2006.
44. Berry JW, Worthington EL, O'Connor LE, Parrott L, Wade NG. Forgivingness, vengeful rumination, and affective traits. J Pers 2005;73(1):183-225.
45. Wachholtz AB, Pearce MJ, Koenig H. Exploring the relationship between spirituality, coping, and pain. J Behav Med 2007;30(4):311-18.
46. Kranz D, Bollinger A, Nilges P. Chronic pain acceptance and affective well-being: A coping perspective. Eur J Pain 2010;14(10):1021-5.

Prediction of Pain Intensity and Acceptance and Quality of Life in Patients with Irritable Bowel Syndrome Based on Feature of Interpersonal Forgiveness

Mina Mazaheri*

PhD Student of Psychology,
Psychosomatic Research
Center, Isfahan University of
Medical Sciences, Isfahan,
Iran.

Abstract

Background and Objectives: This study was carried out with the aim of predicting pain intensity and acceptance and level of quality of life in patients with irritable bowel syndrome (IBS) based on the feature of interpersonal forgiveness.

Methods: This research was conducted as a correlational study. In this study, of the patients with irritable bowel syndrome referred to Isfahan Digestive Health Center, 123 subjects were selected by census method during a certain *period of time*. IBS was diagnosed by a gastroenterologist based on ROME III criteria. To collect information, the scales of the interpersonal forgiveness (IF), pain intensity (PI), chronic pain acceptance questionnaire (CPAQ) and quality of life (SF-36), were used. Data were analyzed using statistical methods of Pearson correlation coefficient and multiple regression.

Results: Pearson correlation analysis showed that there was a significant negative correlation between the forgiveness and pain intensity, and a positive correlation between forgiveness and the variables of pain acceptance and quality of life. However, multiple regression analysis showed that the resentment control factor was the best predictive factor for pain intensity and quality of life.

Conclusion: The feature of interpersonal forgiveness and its related concepts can be evaluated in patients with irritable bowel syndrome and there is a relationship between this feature and important aspects of life that are associated with chronic pain. Hence, in Iranian society whose culture is intertwined with religious teachings, the implementation of forgiveness-based interventions, in order to control negative emotions, thoughts, and behaviors, can be effective in improvement process of physical symptoms and quality of life of patients.

Keywords: Interpersonal relations; Forgiveness; Pain; Quality of life.

*Corresponding Author:
Mina Mazaheri,
Psychosomatic Research
Center, Isfahan University of
Medical Sciences, Isfahan,
Iran.

Email:
mina.mazaheri@gmail.com

Received: 14 Mar, 2015

Accepted: 20 Apr, 2015